

[Johs. Christiansen.]

kunde man have haft en Del lettere ved at indstille sig paa dens eventuelle Gennemførelse, hvis rette vedkommende ikke havde omgærdet sig med alt dette Hemmelighedskræmmeri, som vi danske daarligt kan lide, og som vi egentlig ogsaa fik nok af under Besættelsen. Foruden at vide, hvordan Aftalen om Besættelsesstyrkens Tilvebringelse og Opgave oprindeligt er kommet i Stand, er det naturligvis heller ikke uden Interesse at faa at vide, om det dengang blev aftalt, om vi selv skulde anskaffe og betale Udrustningen, eller om den muligvis udlaanes os af de egentlige Besættelsesmagter, hvor længe Styrken i givet Fald maa holdes i Tyskland, og om vi i det Tidsrum selv skal sørge for dens Forplejning.

Maa jeg saa endnu herom kun sige følgende: siden Sagen første Gang blev behandlet i London, er der dukket mange store og krævende Opgaver op for vort Land, jeg tænker ikke mindst paa den uhyre Bevognings- og anden lignende Tjeneste, som udføres af værnepligtigt Mandskab, og som lægger stort Beslag paa netop den Ungdom, Landet har Brug for i Produktionen. Under Hensyn hertil, for øvrigt ogsaa til Opgaver af anden ekstraordinær Karakter, maa det alvorligt haabes, at Forhandlingerne om Besættelsesstyrken kan afsluttes med et Resultat, der ikke bliver for byrdefuldt for Befolkningen, for Landet og sidst, men ikke mindst, for den Ungdom, det i første Række drejer sig om.

Naar Ministeren ønsker Bemyndigelse til at lade Befalingsmænd af Reserven overgaa til Stillinger som faste Befalingsmænd i Linien, er dette meget forstaaeligt. Sandheden er vistnok den, at der i Maanederne efter Befrielsen indkaldtes mere Mandskab, end der var Betalingsmænd til. Det er ikke tiltredsstillende for nogen af Parterne, det kan enhver forstaa, og det er for saa vidt da kun i sin Orden, at der nu træffes fornødne Foranstaltninger til, at Befalingsmandsmisæren saa vidt muligt afhjælpes. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte for lidt siden en Forventning om, at der i hvert Fald senere kunde blive Tale om mindre Indkaldelser end nu. Det er vist et Haab, hele Befolkningen deler, og det er jo ganske interessant, for ikke at sige symptomatisk, at det er det ærede Medlem, der

udtaler denne Forventning. Hvorvidt den lader sig opfylde, set i Forhold til alt det, der staar her i Lovforslagene om alle disse Bemyndigelser, og alt dette andet, er vel et Spørgsmaal, men at vi fra vor Side fuldt ud deler den udtalte Forventning, behøver jeg næppe at understrege stærkere.

Det maa hilses med Tilfredshed, at den højtærede Forsvarsminister ønsker at kunne fritage visse værnepligtige, som har faaet Udsættelse, for at blive genindkaldt; det drejer sig om forskellige Kategorier af værnepligtige, der staar anført i § 4, og bl. a. ogsaa saadanne, som har paadraget sig Sygdomme eller Svækkelse paa Grund af Anholdelse, Deportering, Mishandling el. lign. af Nazisterne her i Landet. Disse Mennesker har, forekommer det mig, bragt store Ofre for deres Fædreland, og det glæder mig, at der nu søges Hjemmel til, at de skal fritages for yderligere Afbræk i deres borgerlige Stilling. Jeg haaber, at Ministeren ikke vil være karrig med at bruge den Bemyndigelse, han her søger at faa.

Endelig har vi heller ikke noget at indvende imod, at ogsaa Bemyndigelsen til at fravige Forsvarsordningen af 1937 rent finansielt gives for endnu et Aar, ganske simpelt fordi alle de øvrige Bemyndigelser ellers vilde svæve i Luften, men jeg maa tilføje, at vi meget gerne havde set, om det havde været Ministeren muligt blot tilnærmelsesvis at antyde, hvor store Beløb han regner der vil medgaa ud over, hvad der nu fastsættes. Sagen er jo den, at megen anden Lovgivning ogsaa lægger stærkt Beslag paa vore offentlige Midler, og da disse ikke er udtømmelige, vilde det ikke være nogen Skade til, om Rigsdagen, der til syvende og sidst staar med Ansvar, vidste saa nogenlunde, hvad de forskellige Statsbudgetter kan forventes at ville andrage. Jeg tilføjer, at hvor gerne vi end ser, at disse finansielle Oplysninger kan gives, gør vi dog ikke vor Stilling til Bemyndigelsesloven afhængig heraf.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne de toreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling.

Paul Holt: Ogsaa jeg kan for mit Partis Vedkommende give Tilsagn om at medvirke til Gennemførelse af de to Bemyndigelseslove for den højtærede For-